

PLANINSKA
ZVEZA
SLOVENIJE

Roman Tratar

ENCIKLOPEDIČNI
VODNIK

Julijske Alpe: osrednji del

Kazalo

Beseda urednika	7
Uvodne misli	9
Zasnova vodnika	12
Pregledne fotografije	18
Izhodišča in doline	49
Skupina Prisojnika in Razorja	63
› Koče in zavetišča	64
› Vzponi na vrhove	76
Škrlatica in Martuljske gore	89
› Koče in bivaki	90
› Vzponi na vrhove	96
Skupina Triglava	118
› Koče in zavetišča	119
› Vzponi na vrhove	138
Triglavska jezera in Fužinske planine	153
› Koče, zavetišča in planine	154
› Vzponi na vrhove	168
Poključke gore	185
› Koče in zavetišča	186
› Vzponi na vrhove	190
Mežakla	205
› Vzponi na vrhove	206
Pot Planica–Pokljuka (PP)	209
Literatura in elektronski viri	219
Zemljevidi	221
Abecedno kazalo	222

Beseda urednika

V osrednjem delu Julijskih Alp stoji najpomembnejša slovenska gora, naš najvišji vrh Triglav. Tako nam je pomemben, da ga imamo v nacionalnem grbu in da se nanj vsaj enkrat v življenju želi povzpeti skorajda vsak Slovenec, vsekakor pa vsak slovenski planinec. To je torej vodnik po najpomembnejšem gorovju Slovenije. Triglav je najvišji in zagotovo je treba enkrat nanj, toda njegovi sosede so za obiskovalce pogosto še privlačnejši. Če je Triglav kralj, potem je Škrlatica kot druga najvišja nedvomna kraljica naših gora. Ob odsotnosti visoke kočice pod njo je dostop na njen vrh še zahtevnejši od vzpona na Triglav. Še naprej proti severu je Martuljkova skupina, ki pa k sebi ne spusti kar kogar koli. Markiranih in zavarovanih poti na njene strme, visoke in pogosto krušljive vršace skorajda ni, to je svet za najbolj izkušene gornike, ki si znajo poiskati brezpotne prehode in jih ni strah prijeti za skalo.

Zahtevni so tudi Razor in Prisojnik ter njuni sosedi nad Kriškimi podi, kjer je sicer kar nekaj planinskih poti. Vendar je večina skrbno opremljenih z jeklenimi varovali in je zato tudi zanje potrebno ustrezno znanje. Visokogorskih užitkov tu nikoli ne zmanjka.

Južno in vzhodno od Triglava je pogorje nekoliko manj ostro oblikovano, več je zaobljenih oblik, zelenih zaplat, prostranih visokogorskih podov, tja proti Bohinju, na Pokljuko in Mežaklo pa celo gozdov. Pa vendar tudi na teh območjih lahko preživimo dneve in dneve pohajkujoč po visokogorskih poteh.

Na južni strani smo samo zaradi omejitve obsega posameznega vodnika določili umetno mejo med osrednjim in južnim delom Julijskih Alp. Andraž Poljanec je v vodniku Julijske Alpe, južni del, izdanem leta 2016, opisal gore južno od Komne, Bogatinskih vratc in Krnskih jezer. Ta vodnik pa opisuje gore severno od te namišljene meje. Na zahodnem koncu je razmejitev med vodniki jasnejša – prelaz Vršič. Gore zahodno od njega je opisal Jože Drab v vodniku Julijske Alpe: Skupini Jalovca in Mangarta. Četrty zvezek zbirke vodnikov PZS po Julijskih Alpah pa pokriva vodnik Klemna Janše Zahodne Julijske Alpe iz leta 2015.

Avtor tega vodnika Roman Tratar je novinec med pisci vodnikov, nikakor pa ne v gorah. Prehodil je tako rekoč vse, kar se v Julijcih da prehoditi. Če sva med pripravo tega vodnika ugotovila, da kaj manjka ali pa ni dobro opisano, je kar takoj pohitel na teren in raziskal, kako je tam. Opisi so kratki, jasni in ravno prav natančni, da bodo pomagali pohodniku. V užitek mi je bilo vse prebrati in obujati spomine na že davno prehojene poti ali pa načrtovati, kam moram pogledat še neznane mi lepote. Upam, da bodo opisi tudi vam v pomoč pri raziskovanju visokogorskega sveta osrednjega dela Julijskih Alp. Sveta, ki je navidez tako nekoristen, a nam lahko daje tolikšne koristi. Ne materialnih, one druge, ki nam jih naš dinamični vsakdan v dolinah vse prevečkrat in pregrobo odžira.

ANDREJ STRITAR

Razor, Kriški podi in Pihavec z juga

Pokljuka in Krma

20

Krma, parkirišče Pri lesi, 944 m

GRS80 (WGS84): 46,3854, 13,9068

IZHODIŠČE ZA:

- › Vodnikov dom na Velem polju, Š-194
- › Vernar, Š-203
- › Triglavski dom na Kredarici, Š-209
- › Dom Planika pod Triglavom, Š-203
- › Triglav, Š-209 in Š-220
- › Dom Valentina Staniča, Š-217
- › Rjavino, Š-249
- › Debelo peč, Š-398
- › Blejsko kočo na Lipanci, Š-361

Iz Mojstrane ali z Bleda se pripeljemo v dolino Radovne. Nadaljujemo po makadamski cesti v dolino Krme mimo Kovinarske kočice in še dobra 2 km naprej do parkirišča z zapornico. Iz Mojstrane dobrih 10 km, od Kovinarske kočice pol ure hoda.

21

Krnica (vstop v Poključko sotesko), 660 m

GRS80 (WGS84): 46,3792, 14,0463

IZHODIŠČE ZA: Poključko sotesko, planino Klek, Klečico, Debelo peč, Š-403

Cesto z Bleda proti Pokljuki zapustimo na koncu vasi Zgornje Gorje in zavijemo desno navzdol v vas Krnica. Že po nekaj metrih na razcepu

opazimo smerokaz proti Poključki soteski. Ozki cesti sledimo kilometer vse do parkirišča ob pričetku soteske. Od tod v desno krene pot proti planini Klek in Debeli peči, najpogosteje pa se najvzhodnejše poključko izhodišče uporablja pri obisku Poključke soteske. To naravno znamenitost je ustvarila rečica Ribščica, ogledamo pa si jo lahko po označeni poti. Z nje opazimo naravni most in običemo Poključko luknjo, skozi katero lahko nadaljujemo v smeri planine Pokljuke.

22

Bohinjska Bela, Podklanec, 550 m

GRS80 (WGS84): 46,3327, 14,0587

IZHODIŠČE ZA: Galetovec, Š-377

S ceste z Bleda proti Bohinjski Bistrici zavijemo desno proti Bohinjski Beli. Peljemo se skozi vas do železniške postaje, malo za njo pa zavijemo desno navzgor na cesto proti Pokljuki. Sledimo ji do križišča, kjer opazimo planinske oznake. Parkiramo na manjšem parkirišču.

23

Bohinjska Bela, Zgornja vas, 520 m

GRS80 (WGS84): 46,3479, 14,0601

IZHODIŠČE ZA: Galetovec, Š-376

Z Bleda se peljemo proti Bohinjski Bistrici in dober kilometer za Bledom zavijemo desno proti Bohinjski Beli. Zapeljemo skozi Spodnjo vas in

sledimo oznakam za Iglico, ob katerih prispemo v Zgornjo vas, kjer je na koncu ceste manjše parkirišče. Parkiramo lahko že nižje ob cerkvi sv. Marjete ali pri železniški postaji. Nad Zgornjo vasjo sta plezališče in naravna znamenitost slap Iglica.

24

Strmec, 1520 m

GRS80 (WGS84): 46,3857, 13,9703

IZHODIŠČE ZA: planino Klek, Klečico, Debelo peč, Š-401

Z glavne poključke ceste pri Mrzlem studencu zapeljemo severno mimo Kranjske doline, za njo pa zavijemo desno. Na naslednjem razpotju (1286 m) zavijemo ostro levo v smeri Medvedove konte, na prvem naslednjem odcepu (1361 m) pa desno proti planini Klek in Debeli peči. Na naslednjem odcepu brez zapornice zopet zavijemo ostro desno in nadaljujemo kake 3 km do oznak za planino Klek. Parkiramo na manjšem parkirišču na desni.

25

Medvedova konta, 1410 m

GRS80 (WGS84): 46,3755, 13,9401

IZHODIŠČE ZA: Blejsko kočo na Lipanci, Š-357

Medvedova konta je izhodišče za najkrajši dostop na planino Lipanco. Dosežemo jo po cesti od Mrzlega studenca na Pokljuki proti planini Javornik. Kmalu za Kranjsko dolino na razcepu zavijemo desno in nato ostro levo, nakar vozimo naravnost

do konca makadama, kjer je nekaj parkirnega prostora. Proti zahodu vodi označena pot proti Lipanci.

26

Planina Javornik, 1302 m

GRS80 (WGS84): 46,363, 13,9487

IZHODIŠČE ZA: Blejsko kočo na Lipanci, Debelo peč, Š-357

Z glavne ceste na Pokljuko pri Mrzlem studencu zavijemo desno in se po makadamski cesti mimo Kranjske planine pripeljemo do manjšega parkirišča tik nad planino Javornik. Tu sta informacijska tabla GRS in kažipot severozahodno proti Lipanci. Parkirnega prostora ni veliko. Večji problem je pozimi, ko je cesta splužena zelo na ozko, prostora za parkiranje pa je še manj.

27

Pri Rupah, 1342 m

GRS80 (WGS84): 46,3661, 13,934

IZHODIŠČE ZA: Blejsko kočo na Lipanci, Debelo peč, Š-357

Do manjšega parkirišča pri spomeniku NOB pod Veliko preseko se pripeljemo od Mrzlega studenca, če nadaljujemo po makadamski cesti mimo planine Javornik (Š-26). Druga možnost je po gozdni cesti iz Rudne doline, ki se od glavne ceste odcepi približno na pol poti med Šport hotelom in Rudnim poljem.

28

Razpotje pri Šport hotelu, 1250 m

GRS80 (WGS84): 46,3427, 13,9585

IZHODIŠČE ZA: Blejsko kočo na Lipanci, Debelo peč, Š-357

Ko na Pokljuki peljemo od Mrzlega studenca proti Rudnemu polju, po približno 2,5 km pridemo do odcepa levo k Šport hotelu. Le nekaj metrov naprej proti desni krene označena gozdna cesta proti planini Javornik in Lipanci. Ob križišču je nekaj parkirnih mest.

29

Rudno polje, 1345 m (parkirišče pri športnem centru Pokljuka)

GRS80 (WGS84): 46,346, 13,9235

IZHODIŠČE ZA:

- › Viševnik, Š-372
- › planino Lipanco, Š-360
- › planino Uskovnico, Š-353
- › Triglav, Š-187
- › Mali Draški vrh, Š-370
- › Veliki Draški vrh, Š-187 in Š-367 ali Š-368
- › Vodnikov dom na Velem polju, Š-187
- › planino Konjščico, Š-188

Nekdanja planina Rudno polje leži na čistini ob vznožju Viševnika. Na njej so nekdanja vojašnica, biatlonski center z mrežo tekaških prog in večje plačljivo parkirišče. Od tega parkirišča se je možno peljati še dobrega pol kilometra naprej do smučišča Viševnik (1410 m) in lovske koč, kjer je prostora za nekaj vozil.

To je najvišje izhodišče za Triglav, primerno pa je tudi za krajše ture na Viševnik in planini Lipanco ter Uskovnico, kjer sta najbližji planinski koči. Pristop na Triglav je od tod najblažji, a časovno še vedno podobno dolg kot ostali.

Do Rudnega polja prispemo po asfaltni cesti z Bleda, 22 km, ali iz Bohinjske Bistrice, 23 km.

30

Konec ceste pod planino Konjščico, 1339 m

GRS80 (WGS84): 46,3388, 13,9043

IZHODIŠČE ZA:

- › planino Konjščico, Š-188
- › Vodnikov dom na Velem polju, Š-188
- › Veliki Draški vrh, Š-366
- › Triglav, Š-219

Od športnega centra na Rudnem polju se lahko peljemo naprej kak kilometer do razpotja, kjer je zapornica, ki omejuje promet proti Uskovnici. Zavijemo desno še do enega križišča, kjer gremo še enkrat desno in čez dobrega pol kilometra pripeljemo do konca ceste. Parkirnih mest je malo. Največ obiska Konjščice od tod po zložnih poteh prispevajo poključki izletniki.